

ת"פ 30086/07/20 - מדינת ישראל נגד דוד גבאי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 30086-07-20 מדינת ישראל נ' גבאי

כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
דוד גבאי	הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, היזק בזדון, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, איומים והתנגדות למעצר.

הוגש לבית המשפט תסקיר שרות המבחן. לבקשת ב"כ הנאשם, מבלי לקבוע כל עמדה ומבלי לעורר כל צפייה, הוגשה בנוסף חוות דעת של הממונה על עבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

המאשימה הגישה הצהרת נפגע עבירה. המאשימה ציינה בטיעוניה את הערכים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם. המאשימה הפנתה את בית המשפט לחומרת האירועים, ציינה את הנזק שנגרם בפועל לנפגע העבירה, והאלימות הפיזית והמילולית שהופנתה כנגד השוטרים. המאשימה גם טענה כי לנוכח פציעת נפגע העבירה באמצעות שפכטל, הנזק הפוטנציאלי יכול היה להיות בלתי הפיך. ביחס לאישום הראשון המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם הנע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשים ולקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם למאסר בפועל לתקופה בת 10 חודשים. ביחס לאישום השני סברה המאשימה כי המתחם נע בין 8 חודשי מאסר בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל ויש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם למאסר בפועל לתקופה בת 8 חודשים. בסיכומו של דבר המאשימה ביקשה כי יוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם בטיעוניה ביקשה כי יקבע מתחם ענישה אחד לשני האישומים. בקשר לאירוע הראשון הסנגורית הדגישה את העדר התכנון במעשי הנאשם. הסנגורית ציינה את גילו הצעיר, ומעורבות חבריו. בקשר לאירוע השני הפנתה הסנגורית את בית המשפט להתנהלות השוטרים ולפציעותיו של הנאשם כתוצאה מהתנהלות זו. הסנגורית ציינה את נסיבות חייו

של הנאשם, בעבר, כעולה מתסקיר שירות המבחן, ונסיבות חייו כיום. הסנגורית סברה כי מתחם הענישה בעבירת הפציעה נע בין מס' חודשי מאסר בעבודות שירות ועד למאסר בפועל ממש ואילו המתחם בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות נע בין של"צ ועד למס' חודשי מאסר. בסיכומו של דבר, ב"כ הנאשם סבורה כי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם וביקשה כי יוטל על הנאשם חודש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, בצד ענישה הצופה פני עתיד וכן פיצוי מתון לנפגע העבירה.

הצדדים הציגו פסיקה לתמיכה בטענותיהם.

דין והכרעה

המאשימה פירטה היטב את הערכים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, הן בקשר לאישום הראשון והן בקשר לאישום השני. מידת הפגיעה בערכים אלו אינה נמוכה, תוצאות מעשיו של הנאשם גרמו נזק ממשי ומשמעותי. צודקת המאשימה באמרה כי הנזק הפוטנציאלי, לנוכח כלי הפציעה, ומיקום הפציעה, בראשו של הנפגע יכול היה להיות קשה ביותר ואף בלתי הפיך.

קביעת מתחם אחד או מתחמים נפרדים

הצדדים היו חלוקים בשאלה האם יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום או מתחם אחד לשני האישומים. ב"כ הנאשם ציינה כי בית המשפט לא קיבל את עמדת המאשימה, לא הפריד את האישומים, וקבע כי האישומים קשורים זה בזה, ולכן אין מקום כעת לקבוע מתחם נפרד לכל אישום. אינני מקבל טענה זו. אכן בית המשפט לא קיבל את הבקשה להפרדת האישומים ודי בעובדה כי מעשיו באישום הראשון הולידו את ניסיונות מעצרו אשר הסתיימו באירוע המתואר באישום השני, כדי לקבוע את שמיעת האישומים כאחד ואולם פער הזמנים הרב -כשנה, בין האישומים, אופיים השונה, והנפגעים השונים בכל אישום מביא למסקנה כי יש לקבוע מתחמים נפרדים לכל אישום.

מתחמי הענישה

אינני מקבל את עמדת הסנגורית בקשר למתחמי הענישה. בעבירות פציעה, וודאי בנסיבות מחמירות, המתחם יתחיל לרוב במאסר בפועל מאחורי סורג ובריא. רק במקרים חריגים ניתן יהיה להתחיל את המתחם במאסר בעבודות שירות. בקביעת המתחם על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה. במקרה שלפנינו הנאשם פצע את נפגע העבירה בראשו באמצעות ה"שפיץ" של שפכטל, ונגרמו לו חתכים שהצריכו תפרים. בהקשר זה יש לתת משקל גם לתצהיר נפגע העבירה. נקל גם לשער את הנזק שיכול היה להיגרם לנפגע מפגיעת כלי מתכתי חד בראשו. בנסיבות אלו וודאי שאין כל מקום לקבוע מתחם ענישה אשר מתחיל במאסר בעבודות שירות. הסנגורית טענה בקשר לספונטניות של האירוע, טענה הרלוונטית לשאלת קביעת המתחם, ואני סבור כי יש לקבל טענתה. מנגד טענה נוספת, הכרוכה אף היא בסוגיית קביעת המתחם, בקשר למעורבות אחרים, דינה להידחות, כפי שפורט בנושא זה בהכרעת הדין. בשים לב למכלול השיקולים אני סבור כי מתחם הענישה בעבירת

הפציעה בנסיבות מחמירות ינוע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל- 20 חודשים.

אף באשר למתחמי הענישה בעבירות של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות אין אני מקבל את עמדת הסנגורית. המנעד אכן רחב ואולם במקרה שלפנינו המתחם יתחיל במס' חודשי מאסר בעבודות שרות. אין מדובר באירוע נקודתי אלא באירוע מתמשך המתחיל בבריחתו של הנאשם מהשוטרים, התפרעות בעת מעצרו והמשך התפרעות בניידת המשטרתית. ההתפרעות בוצעה כנגד מס' שוטרים וכללה איומים. בנסיבות אלו ועל אף זיכוי של הנאשם מהעבירה שיוחסה בסעיף 4 לעובדות כתב האישום השני, מתחם הענישה יתחיל במס' חודשי מאסר בעבודות שרות ועד למס' חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה

לטעמי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, ואולם לא בתחתיתו ממש.

הנאשם לא נטל אחריות למעשיו. אמנם בית המשפט לא זוקף לחובתו את ניהול ההליך ואולם נתון חשוב בקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם הינו נטילת אחריות, וזאת הנאשם לא עשה. בנסיבות אלו וודאי שאין מקום לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

יחד עם זאת ישנם נתונים נוספים שעומדים לזכותו של הנאשם.

אין לחובת הנאשם עבר פלילי, ובמועד ביצוע העבירה הנאשם היה צעיר וטרם מלאו לו 21 שנים.

הוגש תסקיר שרות מבחן המתאר את נסיבות חייו של הנאשם. לא מן הנמנע כי לנסיבות אלו הייתה השפעה מסוימת על ביצוע מעשה העבירה, נתון אשר אף הוא נקבע על ידי המחוקק כרלוונטי לקביעת העונש המתאים לנאשם. כמו כן, וכעולה מהתסקיר, ברור כי להטלת מאסר מאחורי סורג ובריא תהיה פגיעה, ולא מועטה, בנאשם.

חלף זמן רב ממועד ביצוע העבירות. יחד עם זאת לא יינתן לנתון זה מלוא המשקל בשל העובדה כי אף להגנה הייתה תרומה בהימשכות ההליך.

כל האמור מביא למסקנה כי מחד גיסא יש למקם את העונש המתאים לנאשם בשליש התחתון של המתחם ואולם בשים לב לאי נטילת האחריות אין למקם את העונש בתחתית השליש.

לפיכך אני קובע כי העונש המתאים לנאשם בגין האישום הראשון הינו 8 חודשי מאסר בפועל, והעונש המתאים לנאשם בגין האישום השני הינו חודש מאסר בפועל.

הוגשה הצהרת נפגע העבירה והדברים יובאו בחשבון במסגרת קביעת הפיצוי שיוטל על הנאשם.

לנוכח כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים :

מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח למשך 9 חודשים.

מאסר לתקופה של 5 חודשים וזאת למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות.

פיצוי לנפגע העבירה מר אלעזר ליפשיץ בסך של 5000 ₪.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט אדר תשפ"ג, 22 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.